

تحلیل راهبردهای حمل و نقل پایدار شهری (مطالعه موردي: کلان شهر اهواز)

یعقوب کمائی زاده، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی اهواز، ایران

حسین عبادی، کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

پست الکترونیک نویسنده مسئول: y_kamaeizade@yahoo.com

دریافت: ۹۴/۰۱/۱۷ - پذیرش: ۹۴/۰۴/۳۰

چکیده

امروزه یکی از مهمترین چالش‌های پیش روی کلان شهرهای ایران مسئله حمل و نقل درون شهری است. از سوی دیگر، یکی از مهمترین دعده‌های مدیریت کلان شهری در شهر اهواز، مدیریت حمل و نقل است. در همین ارتباط، زمینه ایجاد و توسعه حمل و نقل پایدار در این شهر می‌تواند باعث مؤثرترین ابزار هدایت توسعه شهر، شکل‌دهی به محیط و ارتقای کیفیت زندگی شهری شود. در این پژوهش از رهیافت تلقیقی SWOT-ANP جهت تعیین مناسبترین راهبرد برای دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری استفاده شده است. از آنجایی که مدل سوآت عوامل تحلیل را به صورت درونی (نقاط قوت و نقاط ضعف) و بیرونی (فرصت‌ها و تهدیدها) طبقه‌بندی می‌کند و تتابع آن اغلب فقط لیست ناقصی از عوامل درونی و بیرونی است، برای همین نمی‌تواند به طور جامع فرآیند تصمیم‌گیری استراتژیک را ارزیابی کند. از این رو در این پژوهش، جهت رفع نواقص مدل ANP از تکنیک SWOT استفاده شده است. در واقع فرآیند تحلیل شبکه بین نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدها وابستگی برقرار می‌کند. مقاله حاضر، از لحاظ هدف به روش کاربردی و از حیث شیوه مطالعه به روش توصیفی - تحلیلی شکل گرفته است. رویکرد حاکم بر این پژوهش از نوع پیمایشی با استفاده از فرایند مصاحبه و پرس‌وحو از مسئولین، کارشناسان و صاحب‌نظران و تهیه پرسشنامه و چارچوب نظری نیز با استفاده از روش استنادی انجام شده است. بر اساس نتایج تحقیق، مناسبترین راهبرد برای توسعه حمل و نقل و دستیابی به حمل و نقل پایدار کلان شهر اهواز، راهبرد محافظه‌کارانه (WO) با وزن ۴۹٪ / ۴۶٪ باشد. ضمن اینکه راهبرد تهاجمی (SO) با وزن ۴۶٪ / ۴۹٪ به عنوان راهبرد جایگزین مطرح است.

واژه‌های کلیدی: حمل و نقل، حمل و نقل پایدار، کلان شهر اهواز، مدل SWOT، مدل ANP

۱- مقدمه

امروزه حمل و نقل با کلیه جنبه‌های زندگی در شهرها در ارتباط است. اوقات فراغت، آموزش، تجارت، صنعت و دیگر جنبه‌ها از جمله حوضه‌هایی هستند که جهت پیوند و ارتباط سازنده با یکدیگر و تداوم بخشیدن به چرخه زندگی در شهرها، نیازمند یک شبکه پایدار برای حمل و نقل در شهرها می‌باشند (اماپور و دیگران، ۱۳۹۳). بروز و یا تشديد برخی اثرات منفی و زیان‌بار حمل و نقل به عنوان یکی از اساسی‌ترین بخش‌های کشور در سالیان اخیر، مورد توجه اکثر کارشناسان و برنامه‌ریزان قرار گرفته

از جمله آلودگی‌های زیست‌محیطی، ترافیک، تصادفات و... روبرو است. ازین‌رو لازم است که مدیران و برنامه‌ریزان شهری در جهت توسعه پایدار حمل و نقل شهری طرح‌ها و برنامه‌ریزی‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و طولانی‌مدت را به مرحله اجرا گذارند. ازین‌رو در مقاله حاضر سعی شده است که با توجه به پتانسیل‌ها و محدودیت‌های حمل و نقل و ترافیک کلان‌شهر اهواز، راهبرد بهینه برای توسعه این حوزه ارائه شود. بنابراین، ابتدا نقاط قوت و ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای مؤثر بر حمل و نقل پایدار تهیه شده و راهبردهای مناسب برای توسعه حمل و نقل و دستیابی به حمل و نقل پایدار انتخاب و با استفاده از رهیافت تلفیقی SWOT-ANP مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند و از بین آن‌ها یک راهبرد به عنوان استراتژی بهینه در نظر گرفته شده است.

۲- پیشینه تحقیق

در زمینه تلفیق مدل تحلیلی SWOT با فرایند تحلیل شبکه (ANP)، تاکنون مطالعه‌ای در ارتباط با حمل و نقل به طور عام و حمل و نقل پایدار به طور خاص، انجام نشده است. لذا در سایر زمینه‌ها مطالعات مختلفی شکل گرفته است. در مطالعات داخلی امانپور و دیگران (۱۳۹۳)، شاخص‌های پایداری حمل و نقل شهر اهواز را با استفاده از منطق فازی مورد ارزیابی و اولویت‌سنجی قرار داده‌اند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که شاخص پایداری اقتصادی نسبت به دیگر شاخص‌ها برای بسترسازی حمل و نقل پایدار در شهر اهواز از اولویت اصلی برخوردار است (امانپور و دیگران، ۱۳۹۳).

سلطانی (۱۳۹۳)، در پژوهشی جایگاه حمل و نقل پایدار در برنامه‌های عمرانی شهرداری شیراز را موردمطالعه قرار داده است. نتایج تجزیه و تحلیل نشان‌دهنده آن است که برای توسعه شبکه معابر سواره و تقاطع‌های غیرهمسطح هزینه‌های کلانی تخصیص یافته، در همان حال سیستم‌های حمل و نقل عمومی و شبکه دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی به عنوان گرینه‌های حمل و نقل پایدار، کمتر مورد توجه بوده

ترافیک و آلودگی شدیدی دارند، دارای جایگاهی ویژه و با اهمیت است (حاتمی نژاد و اشرفی، ۱۳۸۸). بنابراین می‌توان گفت یکی از مهم‌ترین موضوعات موردنظر در زمینه توسعه پایدار، راهبرد حمل و نقل پایدار است (بختیاری و دیگران، ۱۳۸۸).

از سویی دیگر اهمیت بالای حمل و نقل و تأثیرگذاری آن بر بسیاری از حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی، توسعه راهبردی، سیاست‌گذاری، محیط‌زیست و ...، باعث شده است که در تمام دنیا، مدیران تلاش کنند حمل و نقل را در قالب مدیریت جامع حمل و نقل سازماندهی کنند و با استفاده از جدیدترین روش‌های طراحی و برنامه‌ریزی راه را برای رسیدن به یک راه حل پایدار و متعادل در زمینه مسائل حمل و نقل شهری هموار نمایند. در کشور ما حمل و نقل یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مدیریت کلان‌شهری است. از ابتدای ورود وسایل نقلیه موتوری به ایران در دوره قاجار و ایجاد توسعه در شهرها تاکنون مدیریت حمل و نقل در شهرهای ما با چالش‌های بسیاری رو به رو بوده است. در طول این سال‌ها مدیران و برنامه‌ریزان مدیریت شهری تلاش کرده‌اند تا با به کار گیری نفرات متخصص در بسیاری از زمینه‌های مرتبط با حمل و نقل، نگاهی همه‌جانبه به مسایل حمل و نقل داشته باشند و به ارائه طرح‌های جامع و برنامه‌های درازمدت مشکلات را حل نمایند و با در نظر گرفتن پایداری در حمل و نقل، ملاک‌ها و شاخص‌های آن در جهت مدیریت بهتر تلاش نمایند (باباغیبی ازغندي، ۱۳۸۹).

بنابراین، حمل و نقل و ترافیک یکی از بزرگ‌ترین مشکلات جوامع انسانی و به خصوص در شهرهای بزرگ است. در این میان، شهر اهواز به لحاظ موقعیت خاص و استراتژیک جغرافیایی که در جنوب کشور دارد پذیرای جمعیتی است که در جستجوی کار و زندگی بهتر به این شهر مهاجرت می‌کنند. از طرف دیگر در کلان‌شهر اهواز برنامه‌ریزی‌های اصولی در زمینه حمل و نقل پایدار صورت نگرفته و زیرساخت‌های ضعیف حمل و نقل موجود کفاف جمعیت را به رشد شهر را ندارد و شهر با مشکلات جدی

ریزی حمل و نقل استفاده شده است و همچنین به منظور استفاده از آنها در ارزیابی مبادلات میان گزینه های رقیب و همچنین در شناسایی گزینه های غالب مفید است (Jeon et al., 2013).

آواستی و چوهان (۲۰۱۱) در مقاله‌ای با عنوان کاربرد نظریه دمستر- شافر و تحلیل سلسه مراتبی AHP در ارزیابی راه حل های حمل و نقل پایدار از رویکرد تصمیم گیری چند شاخصه برای انتخاب سیستم های حمل و نقل پایدار، تحت اطلاعات ناقص (عدم اطمینان) و ارزیابی معیارهای حمل و نقل پایدار استفاده کرده‌اند. نتایج نشان می دهد قوتهای اصلی این روش در بهبود منابع اطلاعاتی متعددی که دارای اعمال نامتجانس، نامطمئن و ناقص می باشند، وضع شده‌اند. این روش برای تصمیم گیری در حوزه حمل و نقل با شرایط اطلاعاتی ناهمگن و محدود شده مفید می باشد و همچنین ذیفعان متعددی را شامل می شود (Awasthi & Chauhan, 2011).

ریچاردسون (۲۰۰۵) در مقاله‌ای تحت عنوان حمل و نقل پایدار با استفاده از چارچوب‌های تحلیلی، در ارزیابی حمل و نقل پایدار، از مدل‌های پویایی سیستم که روابط بین عناصر سیستم را نشان می دهند استفاده کرده و در این مدل‌ها با استفاده از تحلیل علت و معلول، تعامل بین عوامل تأثیرگذار بر حمل نقل پایدار را مشخص کرده است. نتایج نشان می دهد که نیازهای جسمی، روانی و اجتماعی مسافران به عنوان تأثیرگذاران اصلی شاخص حمل و نقل پایدار است. همچنین نیروهای بازار و سیاست‌های دولت تأثیرگذاران اصلی متغیرهای اقتصادی هستند (Richardson, 2005).

همان‌طوری که در پیشنهادهای مذکور مشاهده می شود به راهبردها و عوامل داخلی (نقاط قوت و ضعف) و خارجی (فرصت‌ها و تهدیدها) مؤثر بر حمل و نقل شهری پرداخته نشده است. از این‌رو، کاربرد رهیافت تلفیقی SWOT- ANP- ANP- SWOT جهت ارزیابی راهبردهای حمل و نقل پایدار شهری رویکردی نو محسوب می شود. در این پژوهش راهبردهای حمل و نقل پایدار مورد مطالعه قرار

است (سلطانی، ۱۳۹۳).

اسماعیل پوراشکاء و دیگران (۱۳۹۳)، در مقاله‌ای پایداری سیستم‌های حمل و نقل شهری رشت را مورد ارزیابی قرار داده‌اند. نتایج تحقیق حاکی از آن است که سیستم قطار شهری و پس از آن دوچرخه به عنوان پایدارترین سیستم‌های حمل و نقل شهری تعیین شدند (اسماعیل پوراشکاء و دیگران، ۱۳۹۳).

حکمت نیا (۱۳۹۰)، در مقاله‌ای تحت عنوان نقش برنامه‌ریزی حمل و نقل بر اصلاح بافت کالبدی منطقه ۸ تهران با استفاده از الگوی تحلیل SWOT به این نتیجه رسیده است که تغییراتی که به واسطه برنامه‌ریزی حمل و نقل در منطقه موردمطالعه صورت گرفته عبارت‌اند از: تعریض معابر، احداث بزرگراه‌های شهید باقری و امام علی و احداث پل‌های خاقانی و آغاز همچنین ساماندهی معابر، احداث تقاطع‌های غیر همسطح و تغییر مسیر معابر و تغییر کاربری از دیگر نمودهای آن به شمار می‌آید که بر بافت کالبدی منطقه آثار عمیقی بر جای گذاشته است (حکمت نیا، ۱۳۹۰).

زیاری و دیگران (۱۳۹۰)، در مقاله خود تحت عنوان ارزیابی سیستم حمل و نقل عمومی (BRT) شهر تبریز با استفاده از رویکرد تحلیل عوامل استراتژیک (SWOT) به تجزیه و تحلیل سیستم حمل و نقل عمومی پرداخته و به این نتیجه رسیده است که سیستم اتوبوس‌ها (BRT) در شهر تبریز هنوز نوپا بوده و آستانه آسیب‌پذیری بالایی به علت کمبود امکانات و ساختارهای زیربنایی دارد (زیاری و دیگران، ۱۳۹۰).

در مطالعات خارجی، جنون و دیگران (۲۰۱۳)، در مقاله‌ای تحت عنوان ارزیابی پایداری طراحی حمل و نقل در سطوح: عملکرد، اندازه‌ها و شاخص‌ها در ارزیابی راهکارهای حمل و نقل پایدار، بعد اثربخشی سیستم را نیز در نظر گرفته‌اند. نتایج نشان می دهد که این مطالعه به طور بالقوه برای سازمان‌های ذیفع مفید بوده و برای درک طیف وسیعی از ابزارهای ارزیابی پایداری، گسترش یا اصلاح معیارهای اجرایی جهت تصرف پایداری در برنامه

جهانی و حیدری، ۱۳۹۰). همچنین موسسه حمل و نقل کانادا هدف از ایجاد سیستم حمل و نقل پایدار را کسب اطمینان از لحاظ کردن فاکتورهای زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با فعالیت‌های حمل و نقل ذکر و تعریف ذیل را ارائه کرده است:

مؤثرترین و راحت‌ترین طریق جابه‌جایی مسافر و کالا با کمترین میزان مصرف انرژی (در زمینه سوخت) با مقبول‌ترین هزینه، کمترین ترافیک و اثرات منفی زیست محیطی نظیر آلودگی هوا و صدا و اجرای شدید مقررات ترافیکی. همچنین در گزارش بانک جهانی در سال ۱۹۹۶، حمل و نقل پایدار و ارکان آن این چنین تعریف کرده؛ ۱- رکن اقتصادی و مالی که شامل مناسب بودن ساختار سازمانی، اقدامات و سرمایه‌گذاری برای زیرساخت‌های حمل و نقل است. ۲- رکن زیست محیطی و اکولوژیکی که شامل بررسی چگونگی سرمایه‌گذاری برای حمل و نقل و انتخاب اشکال مختلف حمل و نقل که روی کاهش مصرف انرژی و انتشار آلاینده‌ها اثر می‌گذارد، است. ۳- رکن اجتماعی که بر کافی بودن دسترسی به خدمات حمل و نقل برای همه اقسام جامعه تأکید دارد (احمدی و محرم نژاد، ۱۳۸۵).

به این ترتیب حمل و نقل پایدار بدین صورت تعریف می‌شود: راهبرد حمل و نقل پایدار، دستورالعملی چند بعدی، یکپارچه، پویا و پیوسته است که تضمین کننده توزیع عادلانه امکانات و احتیاجات در زمان‌ها و مکان‌های مختلف با در نظر گیری عوامل متغیر و مؤثر در شبکه شهری است (بختیاری و دیگران، ۱۳۸۸).

۳-۳- برنامه‌ریزی راهبردی

مدیریت راهبردی، برنامه‌ای هماهنگ، جامع و پیوسته است که استعداد ممتاز سازمان را با محیط پیوند می‌دهد و منظور از آن، تحقق هدف‌های سازمان در چارچوب اجرای صحیح مدیریت است (بشردوست، ۱۳۹۰). فرآیند مدیریت راهبردی در برگیرنده سه مرحله اصلی است.

گرفته‌اند. در این راستا، به عوامل قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای مؤثر بر حمل و نقل پایدار شهری پرداخته شده است تا از طریق این عوامل بتوان استراتژی بهینه را جهت توسعه حمل و نقل شهری فراهم نمود و این عامل تفاوت اساسی پژوهش حاضر با پیشینه‌های مذکور است. از این روز، مقاله حاضر می‌تواند ضمن شناسایی و بهره‌برداری از نقاط قوت و فرصت، نقاط ضعف و تهدیدات این حوزه را کنترل نموده و توسعه این بخش را نیز تسهیل نماید.

۳- مبانی نظری تحقیق

۱-۳- توسعه پایدار

اصطلاح توسعه معطوف به ارتقای سطح و کیفیت زندگی افراد و بهبود رفاه عمومی جامعه است و پایداری آن، اشاره به استمرار این فرایند در طول نسل‌های بشر دارد. به این ترتیب، توسعه‌ی پایدار، کلیه جنبه‌ها و ابعاد زندگی بشر را در بر می‌گیرد (صفایی پور و روزبه، ۱۳۹۲). به عبارت دیگر توسعه وسیله‌ای برای رشد و تعالی انسان‌ها است و لذا انسان بالاترین اهمیت را در توسعه دارد. این مسئله بخصوص در توسعه پایدار مطرح است (عامری و دیگران، ۱۳۹۰). به عبارت دیگر توسعه پایدار، یک فرایند پویا و بی‌وقفه‌ای، در پاسخ به تغییر فشارهای اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی است (Haughton & Hunter, 2005). به طورکلی، قابل قبول‌ترین تعریف توسعه‌ی پایدار از نظر بین‌المللی برداشت مردم محوری از آن است: توسعه‌ای که نیازهای نسل حاضر را بدون به مخاطره اندختن توانایی نسل‌های آینده برای تأمین نیازهای خودشان، برآورده سازد (Hugh, 2000).

۲-۳- حمل و نقل پایدار

حمل و نقل پایدار مجموعه‌ای از سیاست‌ها و دستورالعمل‌های یکپارچه، پویا، پیوسته و دربردارنده اهداف اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی است که توزیع عادلانه و استفاده مؤثر از منابع جهت رفع نیازهای حمل و نقل جامعه و نسل‌های آتی را به همراه دارد (استادی

متخصصین حوزه حمل و نقل و ترافیک شهرداری کلان شهر اهواز می‌باشند که تعداد ۳۲ نفر را شامل می‌شوند. لذا با استفاده از فرمول تعیین نمونه کوکران، حجم نمونه به دست آمده ۳۰ نفر برآورد شده است. در نهایت با تلفیق مدل SWOT در مدل ANP این استراتژی‌ها مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند و راهبرد بهینه برای توسعه حمل و نقل پایدار انتخاب شده است.

۴- تلفیق فرآیند تحلیل شبکه با مدل SWOT

در تحلیل معمولی سوآت، دامنه عوامل برای تعیین تأثیر هر عامل در طرح یا استراتژی پیشنهادی قابل اندازه‌گیری نیست. به عبارت دیگر مدل سوآت نمی‌تواند تحلیلی برای مشخص کردن اهمیت نسبی عوامل باشد یا توانایی ارزیابی تناسب آلتراستاتیوها (گرینه‌ها) را برای تصمیم‌گیری فراهم آورد. با این حال مدل سوآت به عوامل در تحلیل به صورت دقیق اشاره کرده و عوامل را به صورت جدا، خلاصه و کلی توضیح می‌دهد. به ویژه اینکه این مدل عوامل تحلیل را به صورت درونی (نقاط قوت و نقاط ضعف) و بیرونی (فرصت‌ها و تهدیدها) طبقه‌بندی می‌کند. بنابراین نتایج آن اغلب فقط لیست ناقصی از عوامل درونی و بیرونی است. برای همین نمی‌تواند به طور جامع فرآیند تصمیم‌گیری استراتژیک را ارزیابی کند (رهنمایی و دیگران، ۱۳۹۰).

از این رو، در این پژوهش، جهت رفع این مسئله، تحلیل SWOT با استفاده از فرآیند تحلیل شبکه (ANP) انجام می‌شود و وابستگی‌های ممکن میان عوامل در نظر گرفته می‌شود.

۵- یافته‌های تحقیق

برای محاسبه ماتریس ANP و مشخص کردن ارجحیت‌های کلی استراتژی‌ها مراحل زیر دنبال شده است:

- ۱- شناسایی عوامل و زیر عوامل سوآت و تعیین استراتژی‌ها با توجه به زیر عوامل سوآت: در این مرحله،

تدوین راهبردها، اجرای راهبردها و ارزیابی راهبردها. مقصود از تدوین استراتژی تعیین مأموریت سازمان، عواملی که در محیط خارجی یک سازمان را تهدید می‌کنند، یا فرصت‌هایی را به وجود می‌آورند، نقاط قوت و ضعف داخلی سازمان، هدف‌های بلندمدت، در نظر گرفتن راهبردهای گوناگون و انتخاب راهبردهای خاص برای ادامه فعالیت است. مواردی که در زمینه تدوین استراتژی‌ها مطرح می‌شوند عبارت‌اند از: تعیین نوع فعالیتی که سازمان می‌خواهد به آن بپردازد، فعالیت‌هایی را که می‌خواهد متوقف سازد، شیوه تخصیص منابع، تصمیم‌گیری درباره گسترش دادن یا متنوع ساختن فعالیت‌ها (طبیبی، ۱۳۸۶).

۴- روش تحقیق

پژوهش حاضر، از لحاظ هدف به روش کاربردی و از حیث شیوه مطالعه به روش توصیفی از نوع پیمایشی شکل گرفته است. به‌منظور گردآوری اطلاعات این پژوهش از روش استنادی مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای و رویکرد پیمایشی با استفاده از ابزار مصاحبه و پرسشنامه استفاده شده است. در این پژوهش، برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها و تعیین راهبرد مناسب از مدل تحلیلی SWOT و فرآیند تحلیل شبکه (ANP) استفاده شده است. به این منظور جهت تعیین راهبرد بهینه با بررسی‌های انجام شده بر روی محیط داخلی و خارجی مؤثر بر حمل و نقل کلان شهر اهواز، فهرستی از نقاط قوت و ضعف، فرصت‌ها و تهدیدها (با استفاده از فرایند مصاحبه و توزیع پرسشنامه بین مسئولین، کارشناسان و صاحب‌نظران حوزه حمل و نقل و ترافیک شهرداری اهواز) تهیه شده است؛ سپس به‌منظور تعیین اهمیت نسبی (وزن نسبی) متغیرها، از طیف پنج گرینه‌ای لیکرت (۱- خیلی کم -۲- کم -۳- تا حدودی -۴- زیاد -۵- خیلی زیاد) استفاده شده است. در بررسی روایی و پایانی پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. مقدار آلفای بدست آمده ۰/۸۹۸ می‌باشد که نشان دهنده قابلیت اعتماد بسیار مناسب ابزار تحقیق می‌باشد. جامعه آماری در این پژوهش، کارشناسان و

سپس با استفاده از این عوامل استراتژی‌های مناسب برای سیستم حمل و نقل پایدار تدوین شده است. این عوامل در جدول شماره (۱) بیان گردیده است.

جهت تعیین عوامل و زیر عوامل سوآت با بررسی‌های انجام شده بر روی محیط داخلی و خارجی موثر بر حمل و نقل کلانشهر اهواز، فهرستی از نقاط قوت و ضعف، فرصت‌ها و تهدیدها (با استفاده از فرایند مصاحبه و توزیع پرسشنامه در میان کارشناسان و متخصصین) تهیه شده و

جدول ۱. ماتریس نقاط قوت، نقاط ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای حمل و نقل پایدار شهری

نقاط ضعف (W)	نقاط قوت (S)	محیط داخلی	محیط خارجی
<p>- استفاده زیاد از خودروهای شخصی به ویژه (خودروهای تک سرنشین) در انجام سفرهای درون شهری</p> <p>- ضعف ساختارهای حمل و نقل عمومی ارائه شده به شهروندان (تناوب سرویس دهی، پوشش شبکه، سطح سرویس و سرعت پایین)</p> <p>- رفتارهای ترافیکی متناسب با قوانین و مقررات</p> <p>- وجود محدودیت‌های زیاد در تأمین منابع مالی و فنی در توسعه حمل و نقل عمومی</p> <p>- پایین بودن سطح نفوذپذیری بافت‌های فرسوده</p> <p>- رویکرد خودرو محور در توسعه شهری و عدم توجه به تسهیلات پیاده روي</p>	<p>- وجود شبکه‌های بزرگراهی متعدد در سطح شهر</p> <p>- افزایش استفاده از سیستم‌های هوشمند حمل و نقل درون شهری (نظیر نظارت تصویری، کنترل مکانیزه سرعت و...)</p> <p>- کاهش تقاضای سفر سواره و افزایش سهم وسائل نقلیه عمومی</p> <p>- ایجاد محدودیت‌های ترافیکی مانند محدوده طرح ترافیک و یا محدودیت ورود خودروهای سنگین</p> <p>- استفاده از تاکسی‌ها (تاکسی خطی) به ویژه در مناطق مرکزی شهر</p> <p>- ایجاد بستر مناسب جهت هدایت سفرهای موتوری به سمت دوچرخه و پیاده</p>		
<p>راهبردهای محافظه کارانه (WO)</p> <p>- ارتقا فرهنگ ترافیک با روش‌هایی چون ورود برخی مباحث پایه و ساده ترافیک به مباحث آموزشی دانش آموزان، تهیه تیزرهای تبلیغاتی و...</p> <p>- توجه ویژه به مبلمان شهری به عنوان یکی از تسهیلات حمل و نقل پیاده</p> <p>- نظارت جدی‌تر بر رفتارهای ترافیکی به خصوص رانندگان (همانند رعایت سرعت مجاز، حرکت در بین خطوط و...) که منجر به کاهش آلودگی، مصرف سوخت و... می‌گردد.</p> <p>- ایجاد تنوع در قیمت و تسهیلات ارائه دهنده خدمات حمل و نقل عمومی</p> <p>- ارائه خدمات به صورت ¹Telecommuting در ادارات و فروشگاه‌ها و...</p>	<p>راهبردهای تهاجمی (SO)</p> <p>- استفاده صحیح و بهینه از بودجه تخصیصی در خصوص توسعه سیستم‌های حمل و نقل و استفاده از سایر روش‌های تأمین مالی مثل جلب سرمایه گذاری بخش خصوصی.</p> <p>- تبدیل محدوده مرکزی شهر به محدوده پیاده با ارائه تسهیلات ضروری نظری خدمات پارکینگ و...</p> <p>- ارتقا کمی و کیفی ساخت، توسعه و بهره برداری از سامانه اتوبوس‌های تندرو.</p> <p>- برگزاری جلسات توجیهی توسط کارشناسان و خبرگان سازمان‌ها برای مسئولین مدیریت شهری جهت آشنایی با نیازها.</p>		<p>فرصت‌ها (O)</p> <p>O1- وضع قوانین و مقررات جدید در سطح ملی در راستای حمایت از حمل و نقل شهری</p> <p>O2- اثر گذاری بالای رسانه‌ها در تغییر دیدگاه ترافیکی شهروندان</p> <p>O3- وجود پتانسیل فنی و اجرایی بالا در توسعه سیستم‌های هوشمند و فناوری‌های نوین در ترافیک</p> <p>O4- وجود استناد بالادستی در حوزه حمل و نقل شهری (طرح جامع حمل و نقل)</p> <p>O5- وجود رویکرد چند ساله ارگان‌ها و نهادهای دولتی مبتنی بر ارائه خدمات دولت الکترونیک</p> <p>O6- میانگین سنی پایین شهروندان برای توسعه حمل و نقل غیرمоторی</p>

۱- ارتباط الکترونیکی دوطرفه

راهبردهای تدافعی (WT)	راهبردهای رقابتی (ST)	تهدیدها (T)
- یکپارچه سازی سیستم‌های پارک سوار با خدمات حمل و نقل عمومی - ارائه تسهیلات برای استفاده از حمل و نقل همگانی (نظری بليط رايگان، مبلغ ماهيانه و...) توسط سازمان‌ها به کارکنان برای تشویق استفاده از حمل و نقل عمومی - ایجاد تغییرات متناسب در کاربری اراضی نظیر افزایش تراکم و تنوع کاربری‌ها و اختصاص معقول معاابر شهری به شیوه‌های مختلف حمل و نقل در جهت کاهش طول سفرها و افزایش مطلوبیت استفاده از مودهای پاک - ایجاد طرح‌های آرام سازی محلات مسکونی - ایجاد محدودیت در استفاده از اتومبیل‌های فاقد استاندارد از نظر زیست محیطی و...	- کاهش بودجه توسعه بزرگراه‌ها و افزایش بودجه ساخت مترو به منظور توسعه حمل و نقل عمومی و کند کردن روند توسعه حمل و نقل خصوصی - ریشه یابی عوامل و دلایل شکست برخی از تجربیات ناموفق در خصوص توسعه حمل و نقل پایدار - ایجاد امکان استفاده از اتوبوس‌های با آلیندگی کمتر (هوا و صدا) برای سیستم حمل و نقل عمومی به ویژه BRT - هماهنگی کلیه ارگان‌ها و بخش‌های مرتبه با حمل و نقل و پرهیز از موازی کاری	- نبود مدیریت واحد و یکپارچه شهری در سازمان‌ها و نهادهای متولی در مدیریت شهری - عدم توجه به برنامه‌ریزی هم زمان حمل و نقل و کاربری زمین در سال‌های گذشته - آنودگی هوا ناشی از آلاینده‌ها، موقعیت جغرافیایی شهری و اخیراً تغییرات آب و هوایی ناشی از ریزگردها - ساختار چند هسته‌ای کلان‌شهرها و وسعت زیاد محدوده شهری - میزان بالای مهاجرت آونگی به کلان‌شهرها (اختلاف جمعیت شب و روز) - رشد بیشتر تسهیلات حمل و نقل خصوصی نسبت به حمل و نقل عمومی

مأخذ: نگارندگان

استفاده می‌شود.

سطح اول: هدف (انتخاب بهترین استراتژی)

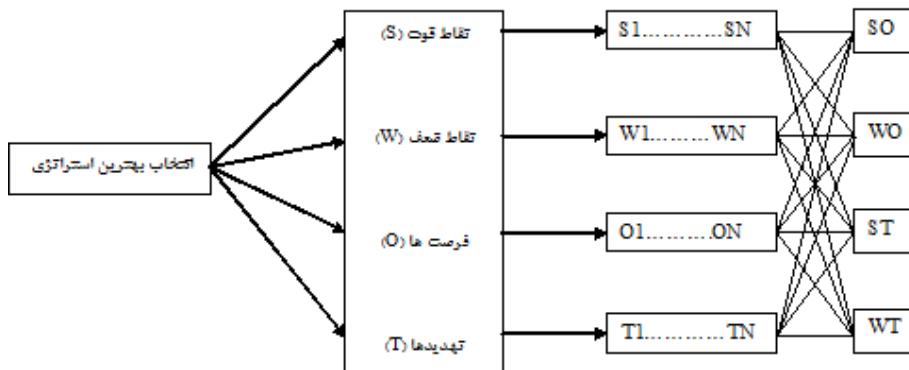
سطح دوم: عوامل SWOT (نقاط قوت، نقاط ضعف، تهدیدها و فرصت‌ها)

سطح سوم: زیر عوامل سوآت (۶ عامل برای نقاط قوت، ۶ عامل برای نقاط ضعف، ۶ عامل برای فرصت‌ها و ۶ عامل برای تهدیدها)

سطح چهارم (آخرین سطح): استراتژی‌های این تحقیق را شامل می‌شوند.

۲- مشخص کردن درجه اهمیت عوامل سوآت با استفاده از مقیاس ۹ کمینی ال ساعتی (برای مثال محاسبه W1). پس از مشخص شدن استراتژی‌ها، اینک نوبت به تعیین اولویت آن‌ها می‌رسد. جهت تعیین اولویت‌های استراتژی‌ها و تعیین بهترین استراتژی با استفاده از روش ANP به روش زیر عمل می‌کنیم:

ابتدا مسئله تبدیل به یک ساختار سلسله مرتبی می‌گردد. برای تبدیل زیر عوامل و استراتژی‌ها به حالتی که بتوان آن‌ها را با تکنیک ANP سنجید از مدل شبکه‌ای زیر

شکل ۱. مدل ANP برای SWOT

Expert Choice مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و بردار وزن به دست آمده است (جدول ۳).

از این رو در این مرحله، با فرض عدم وجود وابستگی متقابل میان عوامل اصلی، مقایسات زوجی عوامل اصلی با استفاده از جدول مقیاس ۹ کمیتی ساعتی تشکیل می‌شود (جدول ۲). ماتریس مقایسات زوجی با استفاده از نرم افزار

جدول ۲. جدول مقیاس ۹ کمیتی ال ساعتی

مقدار عددی	ترجیحات (قضایات شفاهی)
۹	کاملاً مرجح یا کاملاً مهم‌تر یا کاملاً مطلوب‌تر
۷	ترجیح با اهمیت یا مطلوبیت خیلی قوی
۵	ترجیح با اهمیت یا مطلوبیت قوی
۳	کمی مرجح یا کمی مهم‌تر یا کمی مطلوب‌تر
۱	ترجیح با اهمیت یا مطلوبیت بکسان
۸,۶,۴,۲	ترجیحات بین فواصل قوی

جدول ۳. ماتریس مقایسات زوجی عوامل سوآت

SWOT عوامل	قوت (S)	قوت (W)	ضعف (O)	فرصت‌ها (T)	تهدیدها	اهمیت نسبی
قوت (S)	۱	۳	۲	۵	۰/۴۷۴	
ضعف (W)	۰/۳۳	۱	۰/۳۳	۲	۰/۱۴۰	
فرصت‌ها (O)	۰/۵	۳	۱	۳	۰/۲۹۹	
تهدیدها (T)	۰/۲	۰/۵	۰/۳۳	۱	۰/۰۸۶	

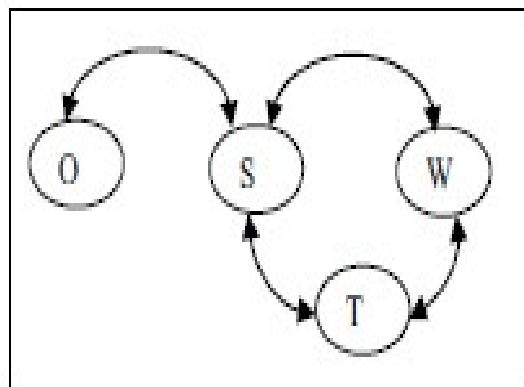
منبع: محاسبات نگارندگان

در نهایت درجه اهمیت عوامل سوآت (W1) به صورت زیر می‌باشد:

$$W1 = \begin{pmatrix} S \\ W \\ O \\ T \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0/474 \\ 0/140 \\ 0/299 \\ 0/086 \end{pmatrix}$$

بین عوامل سوآت در شکل (۲) ارائه شده است. بر پایه وابستگی درونی ارائه شده، ماتریس مقایسه زوجی برای عوامل شکل می‌گیرد. از آنجا که فرصت‌ها تنها به وسیله نقاط قوت تحت تأثیر قرار می‌گیرند، هیچ ماتریس مقایسه زوجی برای فرصت‌ها تشکیل نمی‌شود.

۳- تعیین ماتریس وابستگی درونی هر عامل SWOT با توجه به عوامل دیگر (محاسبه W2): در این مرحله با مشخص کردن نحوه ارتباط درونی بین عوامل سوآت باید وزن آن‌ها را به دست آوریم. با استفاده از تحلیل محیط‌های داخلی و خارجی، وابستگی

شکل ۲. وابستگی درونی میان عوامل SWOT

بنابراین بر اساس وابستگی درونی میان عوامل سوآت بر اساس شکل شماره (۲) نتایجی به دست آمده است.

جدول ۴. ماتریس مقایسه دودویی عوامل سوآت با توجه به نقاط قوت

قوت	ضعف	فرصت‌ها	تهدیدها	اهمیت نسبی
ضعف	۱	۰.۲	۰/۳۳	۰/۱۰۵
فرصت‌ها	۵	۱	۳	۰/۶۳۷
تهدیدها	۳	۰/۳۳	۱	۰/۲۵۸

منبع: محاسبات نگارندگان

جدول ۵. ماتریس مقایسه دودویی عوامل سوآت با توجه به نقاط ضعف

ضعف	قوت‌ها	تهدیدها	اهمیت نسبی
قوت‌ها	۱	۵	۰/۸۳۲
تهدیدها	۰/۲	۱	۰/۱۶۷

منبع: محاسبات نگارندگان

جدول ۶. ماتریس مقایسه دودویی عوامل سوآت با توجه به تهدیدها

تهدیدها	قوت	ضعف	اهمیت نسبی
قوت	۱	۷	۰/۸۷۵
ضعف	۰/۱۴	۱	۰/۱۲۵

منبع: محاسبات نگارندگان

در نهایت ماتریس وابستگی درونی میان عوامل سوآت (W2) به شکل زیر می‌باشد:

$$W2 = \begin{array}{c|cccc} & S & W & O & T \\ \hline S & 1 & 0/832 & 0 & 0/875 \\ W & 0/105 & 1 & 0 & 0/125 \\ O & 0/637 & 0 & 1 & 0 \\ T & 0/258 & 0/167 & 0 & 1 \end{array}$$

طريق حاصل ضرب ماترييس وابستگي عوامل اصلی (مرحله سوم)، در اهميت نسبی عوامل اصلی (مرحله دوم)، پس از نرمال سازی به دست می آيد.

۴- تعیین اولویت های ماتریس عوامل SWOT که وابستگی درونی دارند (W Factors=W2×W1).

در این مرحله، وزنهای وابستگی درونی عوامل اصلی از

$W \text{ Factors} = W2 \times W1$

$$\begin{pmatrix} 1 & 0.832 & 0 & 0.875 \\ 0.105 & 1 & 0 & 0.125 \\ 0.637 & 0 & 1 & 0 \\ 0.258 & 0.167 & 0 & 1 \end{pmatrix} \times \begin{pmatrix} 0.474 \\ 0.140 \\ 0.299 \\ 0.086 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0.166 \\ 0.120 \\ 0.160 \\ 0.123 \end{pmatrix}$$

سوآت به وسیله ماتریس مقایسه زوجی محاسبه می شوند.
چهار ماتریس زیر این مقایسه دودویی و وزن هرکدام از
زیر عوامل را نشان می دهد.

۵- محاسبه درجه اهمیت درونی زیر عوامل SWOT با استفاده از جدول مقیاس ۹ کمیتی ال ساعتی (محاسبه W Factors): در این مرحله اولویت های داخلی زیر عوامل

جدول ۷. ماتریس مقایسه دودویی زیر عوامل قوت

نقاط قوت (S)	S1	S2	S3	S4	S5	S6	وزن
S1	1	۳	۲	۳	۲	۵	۰.۳۱۵
S2	۰.۳۳	1	۰.۳۳	۰.۵	۰.۳۳	۲	۰.۰۷۵
S3	۰.۵	۳	1	۵	۳	۴	۰.۲۹۵
S4	۰.۳۳	۲	۰.۲	1	۰.۵	۳	۰.۱۰۰
S5	۰.۵	۳	۰.۳۳	۲	۱	۵	۰.۱۷۰
S6	۰.۲	۰.۵	۰.۲۵	۰.۳۳	۰.۲	۱	۰.۰۴۵

منبع: محاسبات نگارندگان

جدول ۸. ماتریس مقایسه دودویی زیر عوامل ضعف

نقاط ضعف (W)	W1	W2	W3	W4	W5	W6	وزن
W1	1	۲	۳	۳	۰.۳۳	۵	۰.۲۲۴
W2	۰.۵	1	۳	۲	۰.۳۳	۳	۰.۱۵۶
W3	۰.۳۳	۰.۳۳	1	۳	۰.۲	۳	۰.۱۱۰
W4	۰.۳۳	۰.۵	۰.۳۳	1	۰.۵	۵	۰.۱۰۱
W5	۳	۳	۵	۲	۱	۵	۰.۳۶۹
W6	۰.۲	۰.۳۳	۰.۳۳	۰.۲	۰.۲	۱	۰.۰۴۰

منبع: محاسبات نگارندگان

جدول ۹. ماتریس مقایسه دودویی زیر عوامل فرصت ها

فرصت ها (O)	O1	O2	O3	O4	O5	O6	وزن
O1	1	۰.۵	۰.۳۳	۰.۳۳	۲	۰.۳۳	۰.۰۸۴
O2	۲	1	۳	۰.۳۳	۳	۵	۰.۲۴۵
O3	۳	۰.۳۳	1	۰.۵	۳	۳	۰.۱۷۰
O4	۰.۵	۳	۵	1	۳	۵	۰.۳۳۶
O5	۰.۵	۰.۵	۲	۰.۳۳	۱	۳	۰.۰۸۹
O6	۰.۵	۳	۳	۰.۵	۳	۱	۰.۰۷۷

منبع: محاسبات نگارندگان

جدول ۱۰. ماتریس مقایسه دودویی زیر عوامل تهدیدها

تهدیدها (T)	T1	T2	T3	T4	T5	T6	وزن
T1	۱	۵	۳	۲	۳	۳	۰/۳۳۱
T2	۰/۲	۱	۳	۰/۳۳	۲	۰/۳۳	۰/۱۰۰
T3	۰/۳۳	۰/۳۳	۱	۰/۲	۰/۵	۰/۳۳	۰/۰۰۵
T4	۰/۵	۳	۵	۱	۳	۲	۰/۲۵۱
T5	۰/۵	۰/۵	۲	۰/۳۳	۱	۰/۳۳	۰/۰۷۸
T6	۰/۵	۳	۳	۰/۵	۳	۱	۰/۱۸۵

منبع: محاسبات نگارندگان

چهارم) در وزن‌های نسبی زیر عوامل (وزن‌های به دست آمده در مرحله پنجم) حاصل می‌شود. این محاسبه در جدول شماره (۱۱) ارایه شده است.

۶- تعیین درجه اهمیت کلی زیر عوامل سوآت [W] زیر عوامل کلی $= W = \text{عوامل} \times W$ زیر عوامل درونی]: در این مرحله وزن‌های کلی زیر عوامل سوآت از طریق ضرب وزن‌های عوامل اصلی (وزن‌های به دست آمده در مرحله

جدول ۱۱. محاسبه ارجحیت کلی زیر عوامل سوآت

ارجحیت کلی	ارجحیت زیر عامل	زیر عامل	ارجحیت عامل	عوامل سوآت	فرصت‌ها (O)	تهدیدها (T)	ارجحیت کلی	ارجحیت زیر عامل	زیر عامل	ارجحیت عامل	عوامل سوآت
۰/۰۵۰	۰/۰۸۴	O1	۰/۶۰	۰/۲۳	نقطه قوت (S)	نقطه ضعف (W)	۰/۲۰۸	۰/۳۱۵	S1	۰/۲۰	نقطه قوت (S)
۰/۱۴۷	۰/۲۴۵	O2					۰/۰۴۹	۰/۰۷۵	S2		
۰/۱۰۲	۰/۱۷۰	O3					۰/۱۹۵	۰/۲۹۵	S3		
۰/۲۰۲	۰/۳۳۶	O4					۰/۰۶۶	۰/۱۰۰	S4		
۰/۰۵۳	۰/۰۸۹	O5					۰/۱۱۲	۰/۱۷۰	S5		
۰/۰۴۶	۰/۰۷۷	O6					۰/۰۳۰	۰/۰۴۵	S6		
۰/۰۷۶	۰/۳۳۱	T1	۰/۲۳	۰/۲۳	نقطه ضعف (W)	نقطه قوت (S)	۰/۰۴۵	۰/۲۲۴	W1	۰/۲۰	نقطه قوت (S)
۰/۰۲۳	۰/۱۰۰	T2					۰/۰۳۱	۰/۱۵۶	W2		
۰/۰۱۳	۰/۰۵۵	T3					۰/۰۲۲	۰/۱۱۰	W3		
۰/۰۵۸	۰/۲۵۱	T4					۰/۰۲۰	۰/۱۰۱	W4		
۰/۰۱۸	۰/۰۷۸	T5					۰/۰۷۴	۰/۳۶۹	W5		
۰/۰۴۳	۰/۱۸۵	T6					۰/۰۰۸	۰/۰۴۰	W6		

منبع: محاسبات نگارندگان

که به دلیل تعداد زیاد، از ذکر آن‌ها در مقاله صرف نظر شد. در نهایت با مقایسه ۲۴ زیر عامل سوآت با استراتژی‌ها، ماتریس W4 به صورت زیر در آمده است:

۷- تعیین درجه اهمیت استراتژی‌ها با توجه به هر زیر عامل SWOT با استفاده از جدول مقیاس ۹ کمیتی ساعتی (محاسبه W4): در این مرحله درجه اهمیت استراتژی‌ها با توجه به هر کدام از زیر عوامل سوآت محاسبه شده است

جدول ۱۲. ماتریس مقایسات زوجی استراتژی‌ها با توجه به زیر عوامل SWOT

۰.۴۴۳	۰.۴۵۱	۰.۲۸۰	۰.۲۵۷	۰.۴۶۶	۰.۴۸۳	۰.۲۸۶	۰.۴۴۵	۰.۵۱۷	۰.۴۲۳	۰.۰۴۳	۰.۱۲۶
۰.۲۷۸	۰.۲۸۱	۰.۴۴۸	۰.۴۵۱	۰.۱۵۶	۰.۲۷۲	۰.۴۴۶	۰.۳۱۰	۰.۲۲۸	۰.۳۰۸	۰.۱۹۵	۰.۴۶۲
۰.۱۸۳	۰.۱۸۹	۰.۱۶۴	۰.۱۹۸	۰.۲۹۹	۰.۱۰۷	۰.۰۹۱	۰.۰۷۹	۰.۰۷۷	۰.۱۶۵	۰.۱۵۳	۰.۳۳۵
۰.۰۹۶	۰.۰۷۹	۰.۱۰۸	۰.۰۹۴	۰.۰۷۸	۰.۰۸۸	۰.۱۷۷	۰.۱۶۷	۰.۱۶۸	۰.۰۹۴	۰.۱۰۹	۰.۰۷۵

منبع: محاسبات نگارندگان

ادامه جدول ۱۲. ماتریس مقایسات زوجی استراتژی‌ها با توجه به زیر عوامل SWOT

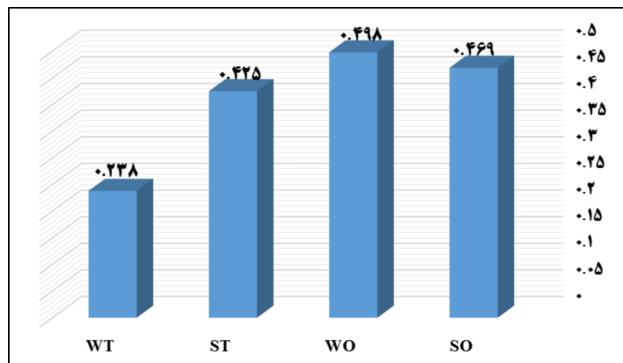
۰.۲۵۷	۰.۱۴۶	۰.۱۴۱	۰.۱۴۱	۰.۲۳۱	۰.۱۴۶	۰.۱۳۶	۰.۱۳۸	۰.۱۴۱	۰.۱۵۰	۰.۲۲۹	۰.۲۰۷
۰.۱۴۷	۰.۴۳۹	۰.۴۹۹	۰.۴۸۳	۰.۱۶۳	۰.۴۲۹	۰.۰۸۳	۰.۲۱۷	۰.۱۷۱	۰.۱۵۶	۰.۱۰۵	۰.۱۴۸
۰.۴۸۳	۰.۱۰۴	۰.۱۷۱	۰.۲۷۶	۰.۶۹۰	۰.۳۱۱	۰.۰۱۶	۰.۰۳۹	۰.۶۹۹	۰.۰۵۱	۰.۶۸۳	۰.۴۸۳
۰.۱۱۳	۰.۳۱۱	۰.۱۸۹	۰.۱۰۱	۰.۱۱۶	۰.۱۰۴	۰.۲۵۶	۰.۱۰۶	۰.۱۸۹	۰.۱۹۳	۰.۱۸۳	۰.۱۱۳

منبع: محاسبات نگارندگان

مرحله هفتم) را در ارجحیت کلی زیر عوامل سوآت (به دست آمده در مرحله ششم) ضرب می‌کنیم. در نهایت اولویت کلی استراتژی‌ها به صورت زیر می‌باشد.

-۸- تعیین اولویت کلی استراتژی‌ها: در این مرحله اولویت کلی استراتژی‌ها که منعکس کننده رابطه درونی بین عوامل SWOT هستند، محاسبه می‌شوند. به این صورت که ماتریس مقایسات زوجی استراتژی‌ها (به دست آمده در

$$W_{strategic} = \begin{bmatrix} SO \\ WO \\ ST \\ WT \end{bmatrix} = W_4 * W_{sub-factors} = \begin{bmatrix} 0.469 \\ 0.498 \\ 0.425 \\ 0.238 \end{bmatrix}$$

شکل ۳. نمودار میزان ارجحیت راهبردهای حمل و نقل پایدار (ترسیم: نگارندگان)

۶- نتیجه‌گیری

باشد. آنچه مسلم است برای حل مشکلات حمل و نقل در شهرها، مدیران و برنامه ریزان این حوزه باید جلوتر از زمان حال حرکت کنند، زیرا در این حوزه سرشار از بی‌ثباتی و آنکه از عدم قطعیت‌ها، تنها رویکرد و سیاستی که احتمال موفقیت و کامروایی دارد تلاش برای شناخت آینده و مؤلفه‌های تأثیرگذار بر آن است.

پایداری در یک دیدگاه جامع از سه بخش اقتصاد، اجتماع و محیط‌زیست تشکیل شده و بر این اساس دست‌یابی به پایداری در حمل و نقل به معنای ایجاد تعادل

مدیریت در حوزه حمل و نقل پایدار شهرها همواره چالشی پایان‌ناید برای مدیران شهری در کشور ما بوده است. آشفتگی و تغییرات پرشتاب و مدام در مؤلفه‌های اساسی حمل و نقل در کنار مسائلی مانند: سیاست‌های متغیر دولت‌ها، تعدد مؤلفه‌های تأثیرگذار بر روند حمل و نقل، جایگاه اساسی حمل و نقل در روند توسعه، نقش تأثیرگذار حمل و نقل در زندگی مردم و ...، باعث گردیده مدیریت حمل و نقل یکی از مهم‌ترین و پیچیده‌ترین حوزه‌های مدیریت لقب گیرد و همواره نیازمند توجه و عنایت ویژه

است. این فرایند در طی چهار مرحله شکل گرفته است که در مرحله اول آن هدف (تعیین راهبرد بهینه)، در مرحله دوم عوامل اصلی SWOT، در مرحله سوم عوامل فرعی SWOT و در آخرین مرحله آن چهار راهبرد جایگزین قرار دارند. این راهبردها عبارتند از: راهبرد رقابتی (ST)، راهبرد تدافعی (WT)، راهبرد تهاجمی (SO) و راهبرد محافظه کارانه (WO).

پس از تعیین راهبردهای مؤثر بر حمل و نقل شهری، اینک با استفاده از رهیافت تلفیقی SWOT و فرایند تحلیل شبکه (ANP) وزن و اهمیت عوامل و زیرعوامل سوآت مشخص شد و در نهایت درجه اهمیت راهبردها با توجه به هر کدام از زیر عوامل سوآت محاسبه شده است و اولویت کلی آنها تعیین شده است. بنابراین نتایج تحلیل SWOT- ANP نشان می‌دهد که راهبرد محافظه کارانه (WO) بیشترین وزن (۰/۴۹۸) را دارد و در نتیجه به عنوان راهبرد بهینه برای دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری در کلانشهر اهواز مطرح می‌گردد.

به این ترتیب که برای دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری بایستی با بهره جستن از فرصت‌ها، نقاط ضعف را کاهش یا از بین ببریم. به عبارت دیگر با استفاده از راهبردهایی از قبیل: ارتقا فرهنگ ترافیکی با روش‌هایی چون ورود برخی مباحث پایه و ساده ترافیکی به مباحث آموزشی دانش آموزان، تهیه تیزرهای تبلیغاتی و...، توجه ویژه به مبلغان شهری به عنوان یکی از تسهیلات حمل و نقل پیاده، نظارت جدی‌تر بر رفتارهای ترافیکی به خصوص رانندگان (همانند رعایت سرعت مجاز، حرکت در بین خطوط و...) که منجر به کاهش آلودگی، مصرف سوخت و... می‌گردد، ایجاد تنوع در قیمت و تسهیلات ارائه دهنده خدمات حمل و نقل عمومی و ارایه خدمات به صورت ارتباط الکترونیکی دوطرفه در ادارات و فروشگاه‌ها و... می‌توان توسعه حمل و نقل شهری را تسهیل نمود. همچنین راهبرد تهاجمی (SO) (بهره برداری از فرصت‌ها با استفاده از نقاط قوت) نیز به عنوان راهبرد جایگزین مطرح می‌باشد.

بین سه بخش است. به عبارتی حمل و نقل پایدار سیستمی است که در دسترس، امن، دوستدار محیط‌زیست و قابل استطاعت باشد که در این مورد شهرهایی چون سنگاپور، سئول، کوریتیبا، منهتن و ریچ تجربیات ارزشمند دارند. بررسی سیر تحول تدریجی تکفراحت برنامه‌ریزی حمل و نقل در مقیاس جهانی شاندنه تغییر رویکرد کشورها از تأکید بر احداث شبکه بزرگراهی به سمت تمرکز بر حمل و نقل عمومی، مدیریت تقاضای سفر، مدیریت سیستمی و مدیریت ترافیکی است. این فرایند در کشور ما مناسب با فرایند جهانی دنبال نشده و شاهد ضعف جدی در زمینه برنامه‌ریزی حمل و نقل در کشور هستیم، هر چند در سال‌های اخیر اقدامات مثبتی صورت گرفته است.

بنابراین، حمل و نقل و ترافیک یکی از بزرگ‌ترین مشکلات جوامع انسانی و بهخصوص در شهرهای بزرگ است. در این میان، شهر اهواز به عنوان هفتمنین کلانشهر ایران، با مسائل و دغدغه‌های اساسی در زمینه حمل و نقل مواجه است؛ لذا، ایجاد حمل و نقل پایدار در این شهر می‌تواند موثرترین ابزار جهت هدایت توسعه شهر و ارتقای کیفیت زندگی شهری شود. از این‌رو در مقاله حاضر سعی شده است که با توجه به پتانسیل‌ها و محدودیت‌های حمل و نقل و ترافیک کلانشهر اهواز، راهبرد بهینه برای توسعه این حوزه ارائه شود. بنابراین، ابتدا نقاط قوت و ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای مؤثر بر حمل و نقل پایدار تهیه شده و راهبردهای مناسب حمل و نقل پایدار کلانشهر اهواز انتخاب و با استفاده از رهیافت تلفیقی SWOT- ANP مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند و از بین آن‌ها یک استراتژی به عنوان استراتژی بهینه در نظر گرفته شده است. از آنجائی که در تجزیه و تحلیل SWOT، جایگزین‌های استراتژیک با توجه به نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدهای موجود مشخص می‌شوند؛ با این حال، تجزیه و تحلیل SWOT از نظر کمی قابلیت تعیین وزن‌ها و اثرات عوامل استراتژیک بر روی جایگزین‌ها را ندارد. از این‌رو، در این پژوهش برای اندازه‌گیری وابستگی‌های متقابل میان عوامل سوآت از روش ANP استفاده شده

(مطالعه موردي: شهر رشت)"، فصلنامه اقتصاد و مدیریت شهری، دوره ۲، شماره ۸، انجمن علمی اقتصاد شهری ایران، صص. ۱۷-۳۰.

- امانپور، س، نعمتی، م، و علی زاده، ه، (۱۳۹۳)، "ارزیابی و اولویت سنگی شاخص های پایداری حمل و نقل شهری با استفاده از منطق فازی (نمونه موردي: شهر اهواز)"، فصلنامه فضای جغرافیایی، دوره ۱۴، شماره ۴۷، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، صص. ۲۱۳-۲۳۱.

- باباغیی ازغندی، ع، (۱۳۸۹)، "آینده پژوهی؛ رهیافتی نو در مدیریت جامع حمل و نقل شهری"، فصلنامه مطالعات مدیریت ترافیک، دوره ۵، شماره ۱۶، دانشگاه علوم انتظامی امین، صص. ۷۷-۱۰۰.

- بختیاری، پ، استادی جعفری، م، کرمودی، م. و حبیبیان، م، (۱۳۸۸)، "جایگاه انرژی های تجدیدپذیر در نظریه حمل و نقل پایدار مسافر"، فصلنامه مطالعات مدیریت ترافیک، دوره ۴، شماره ۱۲، دانشگاه علوم انتظامی امین، صص. ۷۷-۹۶.

- بشردوست، ا، شجاعی، م، ر، و منصوری، م، (۱۳۹۰)، "برنامه ریزی کمی راهبردی و ارائه راهکارهای بهبود جایگاه عالمت تجاری با استفاده از ماتریس QSPM"، فصلنامه توسعه تکنولوژی صنعتی، دوره ۹، شماره ۱۷، پژوهشکده توسعه تکنولوژی تهران، صص. ۸۳-۹۴.

- حاتمی نژاد، ح، و اشرفی، ی، (۱۳۸۸)، "دوجرخه و نقش آن در حمل و نقل پایدار شهری نمونه موردي: شهر بناب"، مجله پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره ۴۲، شماره ۷۰، دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران، صص. ۴۵-۶۳.

- حکمتیان، ح، (۱۳۹۰)، "نقش برنامه ریزی حمل و نقل بر اصلاح بافت کالبدی منطقه ۸ تهران با استفاده از الگوی تحلیل SWOT"، مجله مطالعات و پژوهش های شهری و منطقه ای، سال سوم، شماره ۱۰، معاونت پژوهشی و فناوری دانشگاه اصفهان، صص. ۹۵-۱۱۰.

- رهنمايي، م، ت، پوراحمد، الف، و اشرفی، ی، (۱۳۹۰)، "ارزیابی قابلیت های توسعه شهری مراغه با استفاده از مدل

به طور کلی در راستای بهبود حمل و نقل شهری پایدار در کلانشهر اهواز، پیشنهادات زیر ارائه می گردد.

- تبدیل هسته مرکزی شهر به محدوده پیاده و ارایه تسهیلات ضروری نظیر خدمات پارکینگ و

- تدوین برنامه آموزش و انتقال دانش فنی در حمل و نقل عمومی.

- ایجاد تنوع در قیمت و تسهیلات ارائه دهنده خدمات حمل و نقل عمومی.

- برنامه ریزی جهت ایجاد شرایط مطلوب و تشویق پیاده روی و دوچرخه سواری به عنوان روش های پایدار حمل و نقل.

- کاهش بودجه توسعه بزرگراهها و افزایش بودجه ساخت مترو جهت توسعه حمل و نقل عمومی.

- اقدامات موثر برای ایجاد هماهنگی و یکپارچگی در حوزه های حمل و نقل شهر اهواز.

- تعیین استراتژی توسعه سیستم حمل و نقل هوشمند (ITS) در بخش حمل و نقل و ترافیک.

۷- مراجع

- احمدی، م، و محروم نژاد، ن، (۱۳۸۵)، "مدیریت پایدار حمل و نقل شهری و راهکارهای آن"، تهران، سومین کنفرانس منطقه ای مدیریت ترافیک.

- استادی جعفری، م، و حیدری می آبادی، ح، ر، (۱۳۹۰)، "ارزیابی حمل و نقل پایدار ملی با استفاده از مدل شاخص مبنا"، یازدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک، معاونت حمل و نقل و ترافیک، تهران، ایران.

- استادی جعفری، م، و رصافی، ا، ع، (۱۳۹۲)، "ارزیابی سیاست های توسعه پایدار در بخش حمل و نقل شهری با استفاده از مدل های سیستم پویایی مطالعه موردي: شهر مشهد"، دو فصلنامه مدیریت شهری، شماره ۳۱، سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور، صص. ۲۸۱-۲۹۴.

- اسماعیل پورا شکاء، ر، رمضانیان، م، ر، و نبی زاده، س، (۱۳۹۳)، "ارزیابی پایداری سیستم های حمل و نقل شهری

- عامری، م.، عباسپور، م.، کاظمی، ر.الف. و زاهد، ف.، (۱۳۹۰)، "ارایه الگویی جهت جلب مشارکت مردم در طرح‌های توسعه پایدار حمل و نقل زمینی"، مجله علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره ۱۳، شماره ۲، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، صص. ۶۷-۷۹.
- Awasthi, A., Chauhan, S. S (2011) "Using AHP and Dempster-Shafer theory for evaluating sustainable transport solutions", Environmental Modelling & Software, Vol. 26, No.6, pp. 787-796.
- Haughton, G and Hunter, C. (2005) "Sustainable Cities", Published in the Taylor & Francis e-Library, pp. 1-357.
- Hugh, B. (2000) "Sustainable communities: The potential for eco-neighbourhoods", Earthscan Publication Ltd, London, pp.1-305.
- Jeon, C. M., Amekudzi, A. A., Guensler, R. L (2013) "Sustainability assessment at the transportation planning level: Performance measures and indexes", Transport Policy, vol. 25, pp. 10-21.
- Richardson, B. C (2005) "Sustainable transport: analysis frameworks", Journal of Transport Geography, Vol. 13, No. 1, pp. 29-39.
- Chakhtoura, C., Pojani, D (2016) "Indicator-based evaluation of sustainable transport plans: A framework for Paris and other large cities", Transport Policy, Vol. 50, pp. 15-28.
- ترکیبی "SWOT- ANP"، فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره ۹، شماره ۲۴، پاییز ۱۳۹۰، دانشگاه سیستان و بلوچستان، صص. ۷۷-۱۰۰.
- زیاری، ک. الف.، منوچهری میاندواب، ای.، محمدپور، ص. و ابراهیم پور، الف.، (۱۳۹۰)، "ارزیابی سیستم حمل و نقل عمومی (BRT) شهر تبریز با استفاده از رویکرد تحلیل عوامل استراتژیک (SWOT)"، دو فصلنامه مدیریت شهری، دوره ۹، شماره ۲۷، سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، صص. ۷۹-۹۸.
- سلطانی، ع.، (۱۳۹۳)، "تحلیلی بر جایگاه حمل و نقل پایدار در برنامه‌های عمرانی شهرداری‌ها (مطالعه موردی شهرداری شیراز)"، مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره ۵، شماره ۱۶، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، صص. ۱-۱۸.
- صفائی‌پور، م. و روزبه، ح.، (۱۳۹۲)، "هویت و توسعه پایدار محله‌ای در شهر شیراز مورد: محله‌ی فخرآباد"، فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره ۱۱ شماره ۳۱، دانشگاه سیستان و بلوچستان، صص. ۱۰۷-۱۲۰.
- طبیبی، م.، فتحیان، م. و موسوی اشکوری، ش.، (۱۳۸۶)، "برنامه ریزی راهبردی توسعه سیستم‌های حمل و نقل هوشمند جاده‌ای کشور"، فصلنامه پژوهشنامه حمل و نقل، دوره ۴، شماره ۴، دانشگاه علم و صنعت ایران، صص. ۲۹۱-۳۰۶.

